

On tärkeää, että lapsi saa varmuuden siitä, että molemmat vanhemmat säilyvät hänen elämässään.

Toisen vanhemman puuttuessa lapsen elämästä on vaarana, että vanhempi ylikuormittuu ja alkaa tukeutua liiaksi lapseen.

Lapsi tarvitsee äidin ja isän myös eron jälkeen

Vanhempien toimiva keskinäinen

suhde eron jälkeen helpottaa lapsen selviytymistä. Kun vanhemmat kykenevät jakamaan vastuuta ja tekemään yhdessä vanhemmuuteen kuuluvia päätöksiä, se vahvistaa lapsen turvallisuudentunnetta ja eikä lapsen tarvitse valita kummalle vanhemmalle hän on lojaali.

Aikuisen luonnollinen tukipilari lapsen asioissa on lapsen toinen vanhempi. Säilyttämällä aikuisen roolin vanhempi antaa lapselle mahdollisuuden elää lapsen roolissa. Toisen vanhemman puuttuessa lapsen elämästä on vaarana, että vanhempi ylikuormittuu ja alkaa tukeutua liiaksi lapseen. Tällöin vanhempi-lapsisuhde alkaa muistuttaa kaverisuhdetta tai lapsi ottaa vastuunkantajan tai lohduttajan roolin. Myös toisen vanhemman etäännyminen lapsen elämästä on vaarana vanhempien välisen yhteistyön puuttuessa

Miksi vanhempien yhteistyötä tarvitaan?

Vanhemmat ovat muodostaneet sen perustan, johon lapsi on syntynyt ja jossa hän on kasvanut ja kehittynyt elämänsä ajan. Siksi on tärkeää, että lapsi saa varmuuden siitä, että molemmat vanhemmat säilyvät hänen elämässään. On myös tärkeää, että lapsi kokee vanhempien hyväksyvän toisensa hänen vanhempinaan ja voivan yhä huolehtia häntä koskevista asioista yhdessä. Vanhemmuus on kasvatusvastuuseen ja keskinäiseen auttamisvastuuseen perustuva suhde.

Yhteistyövanhemmuuden voi nähdä työsuhteen kaltaisena; siinä lasten asioista puhuminen ja sopiminen ovat työn sisältö ja kohde. Riittää, että yhteistyö sujuu ja vanhemmat sitoutuvat samoihin päämääriin.

Miksi yhteistyö entisen puolison kanssa tuntuu usein haastavalta?

Lapsiperheen erossa vanhemmat joutuvat sekä päättämään keskinäisen parisuhteensa että rakentamaan toimivan vanhemmuussuhteen toistensa kanssa. Tämä kaksijakoinen tehtävä on haaste, jonka edessä moni aikuinen tuntee riittämättömyyttä ja tarvitsee tukea.

Parisuhteen päättyessä on ymmärrettävää nähdä entinen puoliso kielteisessä valossa. Siihen liittyvät voimakkaat tunteet kuten suru, pettymys, katkeruus ja viha ovat asiaankuuluvia, sillä ne auttavat aikuisia irrottautumaan parisuhteesta. On helpompaa luopua ikävästä ja hankalasta ihmisestä kuin merkittävästä ja rakastettavasta. Erokriisiin kuuluvat tunteet eivät kuitenkaan saisi muodostua esteeksi vanhemmuussuhteelle, vaan entinen puoliso tulisi nähdä lapselle tärkeänä ja ainutkertaisena vanhempana.

On helpompaa luopua ikävästä ja hankalasta ihmisestä kuin merkittävästä ja rakastettavasta.

Mitä yhteistyö- vanhemmuus edellyttää onnistuakseen?

Yhteistyövanhemmuus eron jälkeen edellyttää, että vanhemmat kykenevät omista vaikeista tunteistaan huolimatta näkemään myös toisen vanhemman merkityksen lapsen elämässä. Vanhempien tulisi kyetä tekemään keskenään yhteistyötä lapsen asioissa ja kantamaan yhdessä vastuu lapsestaan.

Heidän ei pidä puhua toisistaan kielteisesti lapselle. Vanhempien tulee toimia lapselle mallina myös siinä, miten erosta selviydytään. On tärkeää, että vanhempi huolehtii omasta selviytymisestään; se auttaa parhaiten myös lasta. Lapsen on hyvä tietää, että aikuinen saa tukea itselleen toisilta aikuisilta.

Lapsen on hyvä tietää, että aikuinen saa tukea itselleen toisilta aikuisilta.

eeva -hanke

5

2012–2014

Mitä lapselle merkitsee äidin ja isän hyvä yhteistyö?

Lapsen selviytymiseen, hyvinvointiin ja sopeutumiseen vaikuttaa paljon se, miten vanhemmat itse toimivat erotilanteessa.

Mitä paremmin vanhemmat pystyvät sopimaan huoltajuudesta, lapsen asumisesta ym. käytännön asioista, sitä helpompi lapsen on sopeutua muuttuneeseen elämäntilanteeseen. Näin lapselle tulee kokemus, että erosta huolimatta äiti ja isä hoitavat hänen asioitaan yhdessä ja kunnioittavat toisiaan vanhempina.

Molempien vanhempien tehtävänä on huolehtia siitä, että keskusteluyhteys heidän välillään säilyy. Lapsen tehtävänä ei ole toimia viestinviejänä vanhempien välillä. Lapsi kärsii vanhempien riidoista eniten, ja usein lapsen oireilun taustalla on vanhempien välinen riitely. Lapsi voi myös ottaa vastuuta riitojen estämisestä ja kokee syyllisyyttä, kun ei onnistu siinä. Lapsi ei saa olla välikappaleena vanhempien välisissä riidoissa.

Lapsella täytyy olla lupa rakastaa molempia vanhempia ja ylläpitää myönteistä kuvaa poissaolevasta vanhemmasta.

Aikuisten on hyvä muistaa, että lapsen mielikuvissa hänen perheensä eronkin jälkeen on se ydinperhe, johon hän on syntynyt.

Parhaiten lapsen tasapainoista kehitystä tukee vanhempien mahdollisimman yhtenevät kasvatuserot. Vältä vanhempien kesken liian ristiriitaisia neuvoja, ohjeita ja sääntöjä. Ne hämmentävät ja ahdistavat lasta.

Lapsen tunteet ja aikuisen tunteet

Avoimuus erosta ja siihen liittyvistä tunteista puhuminen on tärkeää. On opeteltava kuuntelemaan lasta, jolloin omat tunteet on hetkeksi laitettava sivuun. Vanhemman on hyvä tiedostaa, että lapsen eroprosessi on erillinen vanhemman omasta eroprosessista ja lapsi etenee siinä omassa tahdissaan. Usein lapsi reagoi vasta, kun vanhempi on riittävästi käynyt läpi omaa eroprosessiaan.

Vanhemman on hyvä opetella hyväksyvä asenne lapsen kaikkia tunteita ja ajatuksia kohtaan eikä arvottaa niitä. Aikuisen on tärkeää tunnistaa omat tunteensa. Lapselle ei pidä vuodattaa vanhemman omia hankalia tunteita, varsinkaan jos ne liittyvät lapsen toiseen vanhempaan. Lapsella täytyy olla lupa rakastaa molempia vanhempia ja ylläpitää myönteistä kuvaa poissaolevasta vanhemmasta. Älä puhu lapselle tai lapsen kuullen pahaa toisesta vanhemmasta. Älä myöskään aseta lasta tilanteeseen, jossa hän joutuu valitsemaan puolia, sillä se on erityisen stressaavaa lapselle.

Lähteet

Teija Lehtinen - Elina Lätti:
Entäs minä? Kuinka tuen lastani erossa

Linnankoski-Valtonen:
Erosta elossa -ero-opas miehille

Riitta Mykkänen – Hänninen:
Vanhemman neuvo –
vertaistukiryhmän ohjaajan käsikirja

eeva -hanke

7

2012-2014

Lapselle
myös nämä
asiat ovat
tärkeitä!

Elämää äidin ja isän luona

On vaarana, että lapsi ei uskalla puhua toisesta vanhemmasta tai tämän luona olevista asioista toiselle vanhemmalle, koska hän saattaa pelätä loukkaavansa vanhempaa. Lapselle tulee antaa mahdollisuus puhua vapaasti asioistaan, iloistaan ja suruistaan kummankin vanhemman luona. Lapselta voi luontevasti kysyä kuulumisia toisen vanhemman luona olosta, mutta on syytä välttää tenttaamista. Luo ilmapiiri, jossa lapsella on vapaus kertoa tai olla kertomatta asioista.

Vältä liiallista kyselyä siirtymätilanteissa, koska siirtymät vanhemman luota toiselle ovat lapselle stressaavia, etenkin jos vanhemmat ovat riidoissa keskenään. Pyri välttämään tulkintojen tekemistä toisesta vanhemmasta lapsen puheiden tai reagoinnin pohjalta.

Uusperhe voi vanhempien eron myötä olla todellisuutta lapsen elämässä joko toisen tai molempien vanhempien luona.

na. Aikuisten on hyvä muistaa, että lapsen mielikuvissa hänen perheensä eronkin jälkeen on se ydinperhe, johon hän on syntynyt ja se elää sellaisena kauas tulevaan. Siksi lapsen on tärkeää saada kokemus, että vanhemman uusi puoliso ei ohita häntä. Uusperheen syntyessä on hyvä muistaa, että äiti ja isä ovat aina lapsen ensisijaisia huolenpitäjiä.

*"Vaikka olisi
paljon huolta ja
ikäviä juttuja,
on maailmassa
paljon myös
kaikkea kivaa.
Etsitään niitä
yhdessä."
Anni 5v.*

